

Nr 215.

Av herr **Mårtensson m. fl.**, om ändring av begreppet familjeförsörjare i kungörelsen angående statlig och statsunderstödd hjälpverksamhet vid arbetslöshet.

I Kungl. Maj:ts kungörelse angående statlig och statsunderstödd hjälpverksamhet vid arbetslöshet föreskrives i paragraf 19, att, »Såsom familjeförsörjare anses den, som har försörjningsskyldighet mot make eller mot barn eller adoptivbarn under 16 år eller som lever i gemensamt bo med och huvudsakligen underhåller föräldrar eller adoptant.»

Enligt dessa bestämmelser får en ogift man eller änkring, som icke har några minderåriga barn, icke räknas som familjeförsörjare gentemot kvinna, vilken såsom hustru med honom sammanbor. I de bestämmelser som voro gällande före 1 juli 1933 förekom icke dessa inskränkningar, utan då räknades även en ogift man som familjeförsörjare gentemot kvinna, vilken som hustru med honom sammanbodde. Den ändring eller skärpning av familjebegreppet, som på framställning av förra årets riksdag vidtagits, kan i många fall medföra vittgående verkningar, till exempel: En ogift man, som under en följd av år sammanbott med en kvinna och under denna tid försörjt henne, blir arbetslös. Han vänder sig till arbetslöshetsorganet inom kommunen, men kan där icke beredas arbete, utan blir hänvisad till ett statligt reservarbete inom en annan ort, där reservarbetslönen är lägre än i hemortskommunen. I så fall går han miste om ortstillägget i händelse sådant utbetalas av hans hemortskommun. Detta på grund av att han inte får räknas som familjeförsörjare. Härigenom minskas möjligheterna för honom att kunna försörja den kvinna, som han sammanbott med sedan många år tillbaka och av såväl honom som andra betraktas som hans hustru.

Om mannen icke kan beredas arbete utan blir tillerkänd kontantunderstöd, erhåller han understöd endast som ungkarl, varav följer att han går helt miste om hyresbidraget. Detta medför, att han inte längre har möjlighet att försörja kvinnan. Hemmet upplöses och kvinnan tvingas ut på den redan överfyllda arbetsmarknaden för tävlan om arbetstillfällena. Kan hon då icke erhålla något arbete, måste även hon i en eller annan form söka hjälp av samhället. Bestämmelser, som kunna medföra dylika verkningar, äro enligt vår mening inte lämpliga under nuvarande tidsförhållanden.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till paragraf 19, av kungliga kungörelsen nr 446 år 1933, måtte fogas följande till-

lägg, — — — »så ock ogift man eller änklings gentemot
kvinna, vilken såsom hustru med honom sammanbor».

Stockholm den 20 januari 1934.

J. V. Mårtensson.

Gustaf Karlsson.

Einar Lind.
